U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **V. H.**, zast. Mgr. Tomášem Císařem, advokátem se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2017, čj. OAM-246/ZA-ZA02-ZA05-PD1-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 1. 2. 2018, čj. 1 Az 48/2017-40,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému v záhlaví. Tímto rozhodnutím nebyla stěžovateli prodloužena doplňková ochrana podle § 53a odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění do 31. 5. 2017 (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Stěžovatel podal žádost o prodloužení udělené doplňkové ochrany, kterou odůvodnil nezměněnou situací na Ukrajině. V regionu, kde bydlel, stále probíhá válka, střílí se, dochází k obtěžování ze strany vojenských skupin a orgánů fakticky vládnoucích v regionu. Státní podpora a lékařská péče je nedostatečná, obává se o ohrožení života. Stěžovatelovy děti žijí v ČR a navštěvují zde mateřskou školu. Stěžovatel i jeho manželka jsou zaměstnáni, naučili se česky, neporušují právní řád, platí daně a nezatěžují systém státní sociální podpory. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu, ve které v obecnosti namítal porušení § 2 odst. 4, § 3 a § 50 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, § 14a odst. 1 a 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a čl. 3 a 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a

základních svobod. Uvedl, že s odkazem na aktuální zprávy se bezpečnostní situace na celém území Ukrajiny zhoršila. V České republice by rád zůstal, integruje se do společnosti, je zaměstnán, má zde rodinu a domluví se česky. Jeho dcery se v Praze chystají navštěvovat mateřskou školu. Závěrem navrhl, aby městský soud rozhodnutí správního orgánu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[3] Městský soud konstatoval, že žalovaný vyhodnotil bezpečnostní situaci na Ukrajině správně. Vycházel z informací z různých zdrojů, které shromáždil v průběhu správního řízení. Dostatečně vyhodnotil situaci stěžovatele a skutečnost, zda mu hrozí skutečné nebezpečí vážné újmy v případě návratu do města, ze kterého pochází. Městský soud se ztotožnil s názorem žalovaného, že nebezpečí vážné újmy stěžovateli nehrozí. Městský soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl.

II. Obsah kasační stížnosti, vyjádření žalovaného

[4] Proti rozsudku městského soudu podal stěžovatel kasační stížnost, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Stěžovatel je přesvědčen, že žalovaný nezjistil stav věcí, o němž nejsou důvodné pochybnosti, nepřihlédl ke specifickým okolnostem případu a nešetřil jeho oprávněné zájmy. Městský soud ignoroval namítané podstatné skutečnosti, nesprávně posoudil situaci v zemi původu a nepřezkoumatelně vypořádal uplatněné žalobní námitky. V případě návratu do země hrozí stěžovateli zapojení do konfliktu a nebezpečí vážné újmy, přičemž ze strany soudu, ani správního orgánu nebyla otázka hrozby nebezpečí vážné újmy náležitě posouzena. Správní orgán neshromáždil dostatečné a aktuální podklady nezbytné pro posouzení žádosti a městský soud se těmito námitkami vůbec nezabýval. Městský soud opomenul obecné pravidlo „v pochybnostech ve prospěch azylanta“. Městský soud se také nijak přezkoumatelně nevypořádal se stanoviskem Ministerstva zahraničních věcí, na které v žalobě odkazoval. Soud proto porušil jeho právo na spravedlivý proces, neboť stejně jako žalovaný nevydal řádné, přesvědčivé a přezkoumatelné rozhodnutí. Bez povšimnutí soud také přešel námitky ve vztahu k možnosti užití mírnějších opatření. Závěrem navrhl rozsudek městského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

[6] Žalovaný popřel oprávněnost podané kasační stížnosti. Má za to, že jeho rozhodnutí i rozsudek městského soudu byly vydány v souladu s právními předpisy. Kasační stížnost neobsahuje jedinou skutkovou výtku, vztahující se ke konkrétnímu případu a nereaguje ani na samotný obsah napadeného rozsudku. Zpochybnil tvrzení stěžovatele, že by se v případě návratu vracel do bojové zóny a že by mu mělo hrozit reálné nebezpečí újmy. Stěžovatel pochází z obce Melitopol v Záporožské oblasti. V této oblasti docházelo k bezpečnostním incidentům pouze na jaře 2014 a od té doby již žádné další nebyly hlášeny. Správní orgán proto usoudil, že již pominuly důvody, pro které byla stěžovateli dříve udělena doplňková ochrana. K výtce stěžovatele, že se soud nijak přezkoumatelně nevypořádal s odkazem na stanovisko Ministerstva zahraničí ČR, uvedl, že námitka je bezpředmětná, neboť v řízení před městským soudem na tuto zprávu vůbec nepoukazoval. Stěžovatel se domáhá přezkumu závěrů správního orgánu a městského soudu, avšak pouze v rámci zájmů, které svým významem nepřesahují jeho vlastní zájmy. Závěrem navrhnul, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, případně zamítl.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[8] Soud se nejprve zabývá otázkou přípustnosti kasační stížnosti (§ 102 a násl. s. ř. s.), tj. zda kasační stížnost směřuje proti pravomocnému rozhodnutí městského soudu ve správním soudnictví, jímž se stěžovatel domáhá zrušení soudního rozhodnutí, zda je podána z přípustných důvodů v souladu s § 103 s. ř. s. a zda není dána její nepřípustnost ve smyslu § 104 s. ř. s. a dospěl k závěru, že je přípustná.

[9] Poté zkoumá její přijatelnost ve smyslu § 104a s. ř. s. (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2006, čj. 8 Azs 5/2006-30), tj. zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany (azylu) lze pro stručnost odkázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž vyložil neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“ tak, že *„[p]řesahem vlastních zájmů stěžovatele je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je – kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce - pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů.*“ Kasační stížnost přesahuje vlastní zájmy stěžovatele i v případě, pokud v řízení před městským soudem došlo k tak k zásadnímu pochybení, které má nebo by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Za pochybení lze považovat takové vady, pokud soud v zájmu spravedlivého a předvídatelného rozhodování *„v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva. Zde je však třeba zdůraznit, že Nejvyšší správní soud není v rámci této kategorie přijatelnosti povolán přezkoumávat jakékoliv pochybení krajského soudu, ale pouze pochybení tak výrazné intenzity, o němž se lze důvodně domnívat, že kdyby k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné. Nevýrazná pochybení především procesního charakteru proto zpravidla nebudou dosahovat takové intenzity, aby způsobila přijatelnost následné kasační stížnosti*“ (tamtéž). V případě, že tomu tak není, zdejší soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

[10] Nejvyšší správní soud v projednávané věci shledal, že kasační stížnost není nepřípustná, nicméně přesah vlastních zájmů stěžovatelů neshledal a dospěl proto k závěru, že kasační stížnost je nepřijatelná. Podle § 104a odst. 3 s. ř. s. nemusí být usnesení o nepřijatelnosti odůvodněno. Přesto kasační soud dále stručně uvede, proč věc stěžovatele nepřesahuje jeho zájmy natolik, aby se jí zdejší soud podrobně věcně zabýval.

[11] Nejvyšší správní soud nepovažuje za vadu řízení s vlivem na zákonnost to, že se městský soud nevypořádal s námitkou stěžovatele ohledně neaktuálnosti a nedostatečnosti podkladů ve vztahu k hrozbě skutečného nebezpečí vážné újmy, s odkazem na stanovisko

českého Ministerstva zahraničních věcí, a dále že bez povšimnutí soud přešel námitky ve vztahu k možnosti užití mírnějších opatření. V případě soudního přezkumu soud přezkoumává napadené výroky rozhodnutí správního orgánu (žalovaného) pouze v mezích žalobních bodů stěžovatele podle § 75 odst. 2 s. ř. s., nepůjde-li o výjimečné situace, ve kterých přihlédne k vadám i z moci úřední. Soud v zásadě nemůže přezkoumat a zrušit rozhodnutí z důvodů, které nebyly v žalobě řádně a včas uplatněny (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, čj. 7 Afs 216/2006-63).

[12] Nejvyšší správní soud prostudoval žalobu stěžovatele a zjistil, že žádná z výše uvedených námitek nebyla v řízení před městským soudem uplatněna. Žaloba byla velmi stručná, obsahovala převážně pouze odkazy na zákonná ustanovení, která měl žalovaný bez bližší konkretizace svým rozhodnutím porušit, dále odkaz na aktuální zprávu o situaci na Ukrajině a nakonec vylíčení azylově nerelevantních skutečností. Ohledně namítané hrozby skutečného nebezpečí vážné újmy navíc Nejvyšší správní soud uvádí, že z výpovědi stěžovatele, jakož i jeho dalších podání nevyplývá, že by jak v řízení před správním orgánem, tak v řízení před městským soudem jakkoli namítal, že by se měl vracet do bojové zóny, jak tvrdí v kasační stížnosti. Naopak uváděl, že ve městě svého původu se nebojuje a boje probíhají asi hodinu cesty od oblasti, ze které pochází. Na Ukrajině sice probíhá vnitřní ozbrojený konflikt, ale střety jsou dlouhodobě izolované pouze v určitých místech na východě země (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2015, čj. 7 Azs 265/2014-17). Námitky uvedené výše lze proto chápat jako námitky poukazující na skutečnosti, které stěžovatel neuplatnil v řízení před městským soudem, ač v kasační stížnosti tvrdí, že tak učinil. Městský soud tedy neměl důvod zabývat se tím, co nebylo obsaženo v žalobních bodech (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2005, čj. 6 As 45/2004-84). Je pravdou, že se městský soud nijak nevyjádřil k namítané „aktuální zprávě Human rights watch či OBSE ze dne 27. 3. 2017“, na které stěžovatel poukazoval v žalobě, aniž by je však k žalobě přiložil, nebo alespoň uvedl jejich bližší specifikaci, a co z nich má konkrétně vyplývat. Městský soud však vyjmenoval řadu jiných zdrojů, ze kterých žalovaný vycházel při svém rozhodování a stěžovatel žádný z nich v řízení před správním orgánem, ani před soudem nezpochybnil. Provedenými zprávami byl dostatečně zjištěn stav věcí bez důvodných pochybností. Nejvyšší správní soud neshledal, že by řízení před městským soudem bylo zatíženo hrubou vadou, která by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Není tedy splněna podmínka přijatelnosti kasační stížnosti.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele. Proto kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 29. srpna 2018

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu